

(B2048) Hoger beroep door de
Bledenbauwkundige Inspectie
(eiser tot herstel) t/ellen hem
aanbelangende

vonnis nr. 4729 F° 1

V O N N I S

nummer : 4729

datum : 22.10.2007

AFSCHRIJF van de minuten
berustend ter griffie der Rechtbank
van eerste aanleg, zitting houdende
te Antwerpen.

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement
Antwerpen, kamer 1C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het vol-
gende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.L1.349-04

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE**:

TEGEN :

08745

bediende
geboren te op
wonende te
Belgische

BETICHT VAN:

te

Bij inbreuk op de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van
18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewij-
zigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging
van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke
ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het col-
lege van burgemeester en schepenen,

in strijd met het bijzonder plan van aanleg, goedgekeurd bij Koninklijk besluit

als (mede)eigenaar, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting
hebben toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht hebben gege-
ven en/of die de werken hebben uitgevoerd,
op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als
met een globale oppervlakte van

eigendom van _____, geboren te _____ op _____,
bij akte verleden op 29 juli 1997 door notaris _____,

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 99 van het decreet van
18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

tussen 25 januari 2004 en 29 januari 2004 te hebben uitgevoerd,

namelijk een houten woning type chalet;

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagden
door de bewaarder der Hypotheken derde kantoor te _____, dd. 9 oktober
2006 boek _____.

EN NOG INZAKE VAN :

2115 bis

De Stedenbouwkundige Inspecteur
bevoegd voor het volledige grondgebied van het Vlaamse
Gewest, met kantoren gevestigd te
1210-Brussel, Koning Albert II-laan 19 bus 22

- Eiser tot herstel -

- ter zitting vertegenwoordigd door meester _____, advocaat bij de balie te _____

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de eiser in herstel in zijn middelen en besluiten, ontwikkeld door
meester _____, advocaat bij de balie te _____;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklagde in haar middelen van verdediging, bijgestaan door
meester _____ en meester _____ advocaten bij de balie te _____;

Verleent akte van tussenkomst als eiser tot herstel aan de Stedenbouwkundig
Inspecteur.

Beklaagde verkreeg op 22 mei 2003 een vergunning van de Bestendige Deputatie, strekkende tot verbouwing en uitbreiding van haar woning, zijnde een houten chalet, gelegen aan de rand van agrarisch gebied.

De vergunning vermeldt dat de aanvraag aanvaard kon worden vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening, gelegen aan de rand van agrarisch gebied en zich op aanvaardbare wijze integreert in het landschap.

Tijdens de ontmanteling van de binnenbekleding werd door de architect de slechte stabiliteit van sommige delen van de constructie vastgesteld, en dat sommige delen asbest bevatten, alsook dat de isolatie niet voldeed aan de normen en sommige polystyreenplaten vergaan waren, opgegeten door muizen (stuk 61)

Na deze vaststelling werd beslist over te gaan tot afbraak en reconstructie van de woning.

De architect bevestigt in zijn schrijven aan de afdeling Bouwinspectie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap op 3 januari 2005, dat "het bestaande bouwprofiel en uitzicht strikt behouden werd, zodat de gerealiseerde woning overeenstemt met de afmetingen en afwerkingsmaterialen van de Stedenbouwkundige vergunning." (stuk 61)

De aannemer bevestigde de problematiek reeds in zijn schrijven aan voormelde dienst op 24 oktober 2004.

De Stedenbouwkundig inspecteur verwijst in antwoord op dit schrijven op 5 november 2004, naar het gepleegde bouwmisdrijf, en naar de verantwoordelijkheid van de aannemer en architect.

Enkel beklagde wordt thans vervolgd voor het bouwen van een houten woning type chalet, zonder vergunning

Beklaagde beroept zich voornamelijk op 3 overwegingen : dwaling met betrekking tot gepleegde inbreuk, verzoek om advies aan de Hoge Raad voor Herstelbeleid, toetsing op grond van artikel 159 Grondwet met betrekking tot de herstellvordering.

1) Met betrekking tot de ingeroepen dwaling

De Rechtbank meent dat dit argument niet volledig ten onrechte wordt ingeroepen. Het blijkt duidelijk, zowel uit het schrijven van de aannemer, als uit het schrijven van de architect (stuk 61), en diens verklaring aan verbalisanten (stukken 3 en 2) dat het uiteindelijk ging om het herbouwen van een volledig getrouwe reconstructie van de vergunde woning zonder specifieke wijzigingen, waardoor beklagde eventueel "kon" denken dat na opheffing van het stakingsbevel, reglementair kon worden verdergewerkt.

Evenwel, is de rechtbank van oordeel dat beklagde een actieve informatie-plicht heeft en dat zij zich zeker, na tussenkomst van het bevel tot staking, had moeten verder informeren.

Zij bezat zeker de mogelijkheid vermits zij voor de aanvraag tot regularisatie, de procedure van de Bestendige Deputatie, reeds werd bijgestaan door haar huidig raadsman.

Dwaling wordt door de rechtbank derhalve niet aanvaard. Beklaagde verklaarde immers zelf aan de verbalisanten dat zij er van op de hoogte was dat het aanvankelijk plan alleen toeliet om de bestaande woning te vernieuwen en om een klein gedeelte nieuwe woning bij te bouwen (stuk 5).

De rechtbank is van oordeel dat beklagde inderdaad een nieuwe vergunning had moeten aanvragen voor het "herbouwen" van de constructie, wanneer bleek dat het gebouw niet meer te verbouwen was.

De rechtbank meent dat de inbreuk lastens beklagde bewezen is.

2) Met betrekking tot het verzoek tot voorafgaand advies aan de Hoge Raad voor Herstelbeleid over de herstellvordering

De herstellvordering werd door de Stedenbouwkundig Inspecteur geformuleerd bij brief van 13 september 2004 (stukken 47-57).

Ter zitting wordt deze door het Openbaar Ministerie, dewelke geen schriftelijke conclusie neerlegt, overgenomen.

De rechtbank meent dat er in casu toepassing "kan" worden gemaakt van artikel 198 bis DORO, en dat de rechtbank advies kan vragen aan de Hoge Raad voor Herstelbeleid met betrekking tot de herstellvordering.

De rechtbank verwijst terzake eveneens naar het arrest van het Arbitragehof van 19 januari 2005. (Cass. 5 september 2006, P060543N, www.Cass.be)

Evenwel, meent de rechtbank dat dit advies voor haar niet noodzakelijk is om verder te kunnen oordelen. Bovendien zou dit in casu verdragend werken, vermits thans toch wel duidelijk blijkt dat het nadeel dat aan beklagde berokkend wordt door afbraak van de huidige constructie, niet in verhouding staat met het gevraagde herstel.

De rechtbank gaat derhalve niet in op het verzoek om nog voorafgaand advies te vragen aan de Hoge Raad voor Herstelbeleid.

3) Met betrekking tot de toetsing van de herstellvordering cfr artikel 159 Grondwet.

De rechtbank benadrukt dat de vordering bedoeld in artikel 149 DORO op haar externe en interne wettigheid dient te worden getoetst en dient te worden onderzocht of de beslissing van de stedenbouwkundig inspecteur en/of College van Burgemeester en Schepenen om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend genomen is met het oog op een goede ruimtelijke ordening.

Indien dit niet het geval is of indien de vordering gesteund is op een opvatting die kennelijk onredelijk is, dient de rechtbank met toepassing van artikel 159 GW, de vordering zonder gevolg te laten.

Voorafgaand "kan", overeenkomstig artikel 198 bis DORO, door de rechtbank advies gevraagd worden aan de Hoge Raad voor Herstelbeleid met betrekking tot de herstellvorderingen die werden ingediend vóór inwerking-treding van de adviesverplichting. Met betrekking tot de oorspronkelijke spildatum van 1 mei 2000 in artikel 149 DORO, voor de vastgestelde inbreuken verwijst de rechtbank naar het arrest van het Arbitragehof van 19 januari 2005, waarin deze als ongrondwettelijk werd bevonden en naar de hangende prejudiciële vraag met betrekking tot de vermelde datum in artikel 198 bis DORO.

De rechtbank stelt vast dat de herstellvordering van de Stedenbouwkundig Inspecteur uitvoerig gemotiveerd werd in zijn brief van 13 september 2004 (stukken 47-57)

Evenwel is de rechtbank van oordeel dat deze niet gesteund is op motieven van een goede ruimtelijke ordening, en kennelijk onredelijk is.

De rechtbank benadrukt dat de woning van beklagde gelegen is aan de rand van agrarisch gebied, dus in niet kwetsbaar gebied.

Er werd door de Bestendige Deputatie geoordeeld dat de aanvraag vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening aanvaard kon worden. "De aanvraag is gelegen aan de rand van agrarisch gebied en integreert zich op aanvaardbare wijze in het landschap."

Uit de verklaring van de architect (stukken 2 en 3), blijkt dat de oorspronkelijke toegestane maten, vormen en materialen, werden gerespecteerd.

Concreet zou beklagde thans de woning moeten afbreken om vervolgens, na het verkrijgen van een vergunning voor heropbouw dezelfde constructie terug te laten plaatsen.

Om die reden is de herstellvordering kennelijk onredelijk en blijkt zelfs duidelijk dat het nadeel voor beklagde veel groter zou zijn, dan het voordeel dat er zou zijn voor de ruimtelijke ordening. (Cass, 3 november 2004, P040730F, www.Cass.be).

Immers, blijkt er geen voordeel te zijn voor de ruimtelijke ordening vermits de Bestendige Deputatie reeds oordeelde dat de chalet, gelegen aan de rand van agrarisch gebied, zich op aanvaardbare wijze integreert in het landschap. De vordering tot afbraak is niet in het belang van een goede ruimtelijke ordening en is kennelijk onredelijk, zodat zij als niet wettig dient te worden aanzien en buiten toepassing dient te worden gelaten.

Strafmaat :

Het niet respecteren van de Stedenbouwkundige normen is ontoelaatbaar vermits zo een goede ruimtelijke ordening in het gedrang komt.

De rechtbank houdt rekening met de elementen die door beklagde ter zitting worden aangevoerd.

Rekening houdend met de leeftijd van beklagde, haar blanco strafregister en de achterliggende omstandigheden, wordt aan beklagde een opschorting verleend voor één jaar.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 147, 162, 185, 194 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 6, 7 van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003; de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro, artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,

en bij toepassing van de artikelen 1, 3, 5, 6 van de wet van 29 juni 1964, gewijzigd door de artikelen 1 en 3 van de wet van 10 februari 1994, gewijzigd door de wet van 22 maart 1999.

Rechtdoende op tegenspraak

- Verleent akte van tussenkomst als eiser tot herstel aan de Stedenbouwkundig Inspecteur.
- Gelast de **opschorting van de uitspraak** van de veroordeling, ten voordele van beklagde voor een termijn van **één jaar**, vanaf heden.
- Verklaart de herstellvordering niet wettig gemotiveerd op grond van artikel 159 Grondwet en laat ze buiten toepassing en wijst ze af.

Verplicht beklagde tot betaling van de kosten van het geding belopende **150,39 EUR**.

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op **tweëntwintig oktober tweeduizend en zeven**.

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procureur des konings,
adjunct - griffier.